

„Gdy amor śpi – miłość płata figle”
Scenariusz akademii z okazji Walentynek

Cele:

- rozwijanie zainteresowań zwyczajami krajów anglosaskich
- rozwijanie talentów artystycznych uczniów
- kształtowanie umiejętności okazywania i wyrażania uczuć
- integracja młodzieży gimnazjalnej poprzez udział we wspólnej zabawie

Przebieg imprezy:

Narrator I:

Czym właściwie jest miłość? To pytanie stawiają sobie ludzie tak długo jak istnieje świat. Miłość, radość, a także smutki jakie za sobą niesie, uniesienia i zachwyty, nieporozumienia. A jednak miłość jest siłą i energią, bez której ani człowiek, ani świat nie może się harmonijnie rozwijać, ani zaznać szczęścia.

Narrator II:

Świat potrzebuje miłości. A tu cóż, nasz amor zasnął.

Narrator I:

Gdy amor śpi – miłość płata figle.

Narrator II:

I tak zaczęły się problemy z miłością, nie tylko wśród ludzi, ale również wśród zwierząt. Pomieszanie z poplątaniem. Posłuchajmy.

Scenka 1 – Pan żaba (wiersz – A. Marianowicz: *Czy kto widział...*)

Narrator I:

Pan żaba siedzi w studni

Żaba:

Hej ho, hej ho!

Narrator I:

Pan żaba siedzi w studni
I martwi się od stu dni,
I trapi się wciąż bo...
Miłością wielką dyszy

Żaba:

Hej ho, hej ho!

Narrator I:

Miłością wielką dyszy
Do ślicznej panny myszy
I w tym tkwi całe zło.
Pan żaba śpiewa pieśni

Żaba:

Pan żaba śpiewa pieśni
A jej się nawet nie śni
Pokochać wreszcie go.

Narrator I:

A amor śpi.

Scenka 2 – Kot (wiersze - J. Ratajczak: *Wlaził kotek na płotek.
Kotek się żeni*)

Narrator II:

Kot zaleca się do myszy
Zaleca się tak cichutko,
Że nawet mysz nie słyszy

Kot:

[...]
Och, takiej do nóżek upaść
Jest taka piękna i krucha
Że nic tylko ją schrupać, schrupać.

Narrator II:

I jak to się skończyło?
Wiadomo nie trudno dociec
Gdy mamy kocią miłość
I zalecanki kocie.

Kot:

Z kim by się tutaj ożenić

Narrator I:

Rozmyślał dalej kot
I oto pojął w lot,
Że jutro żeni się z różą
 Więc odbył się ślub, a jakże
 Kot przysięgał miłość aż po grób
 I róża przysięgała także
A co zaszło po weselu
Mam na to świadków niewielu
 Opadł kwiat
 Kot zbladł
 I żadnej nie było rady
 Zamiast róży w wazonie
 Sterczał tam suchy badył
Odtąd kto kota spotkał
Powodów do śmiechu miał tyle

Żeby się z różą żenić
I żyć potem z suchym badylem

Narrator II:

A amor śpi. (Amor przeciąga się i ziewa)

Scenka 3 – Kamil i Agnieszka

Narrator II:

Tymczasem Kamilowi bratu Marka
Co pod szóstką mieszka
Śni się codziennie panna Agnieszka.
Płacze i szlocha,
Wzdycha i smarka
Aż wstyd, że to brat Marka.

Narrator I:

A co na to Agnieszka?

Narrator II:

Agnieszka ciągnie na smyczy pieska(zabawkę). Najpierw głaszcze go a potem popycha.
Agnieszka jak to Agnieszka
Zdecydowanie woli swojego pieska.

Narrator I:

Ale, ale ... Ten piesek nie lubi jej wcale.

Scenka 4 – Agata i Mietek

Agata przedstawia kujona – duże okulary, niesie kilka książek. Jedną z nich idąc czyta. Nie zwraca uwagi na Mietka. Mietek stoi z różą w ręku, wiedzie wzrokiem za Agatą i wzdycha.

Narrator II:

Agata za Mietkiem nie lata

Narrator II:

Agata Mietka nie widzi

Narrator I:

Agata to kujon wszechświata

Narrator II:

A Amor śpi.

Scenka 5 – Amor się budzi

Amor śpi na ławce udekorowanej kwiatami. Co jakiś czas przeciąga się i chrapie. Ma białe duże skrzydła, białą opaskę na głowi, z przodu duże, czerwone serce.

Narrator I:

Czas zbudzić Amorka.
Zobaczcie – ktoś włożył mu strzały do worka.

Narrator II:

Zwraca się do publiczności

Czy pomożecie nam zbudzić Go
Krzyknijmy wspólnie:
Amorku, Amorku
Strzały masz już w worku
Obudź wreszcie się /2

Amorek:

Amorek przeciąga się i powoli wstaje i mówi wzdychając.

Och! Jakież piękny miałem sen. Śniło mi się, że wszyscy ludzie byli zakochani. To była prawdziwa planeta miłości. I ja nie musiałem nic robić. Leżałem i wachałem kwiaty, słuchałem śpiewu skowronków.

Amorek spostrzega swoją torbę pełną strzał.
Co to? Moja torba pęka w szwach.

Drapie się po głowie.

Ale, ale ...? Czyż to nie 14 luty dzisiaj?

Ojej! Zaspałem, a przecież dzisiaj mam najwięcej roboty.

Narrator II:

Amor trochę zaspany
Lecz od pracy się nie wzdryguje
Kogo ukłuje
Ten miłość poczuje.

Amorek:

Biegnie na widownię i kłuje strzałą. Dwóch chłopców i dwie dziewczyny tanecznym krokiem przyprowadza na scenę. Ustawia ich w pary. W tym czasie cór szkolny śpiewa piosenkę.

Piosenka: „Zakochani są wśród nas”

Narrator I:

Gdy zakochani są wśród nas
Może podziela się z nami swoimi odczuciami.

Para I: (podstawiona)

Chłopiec:

Cóż mi tam moc podarunków
Ja śnię o twym pocałunku

Dziewczyna:

Cóż by to za dziewczę było
Gdyby całusa bronilo

Narrator I:

Starzy o miłość nie dbają
Młodym kochać zabraniają

Piosenka: „Dozwolone od lat 18” – Czerwone gitary

Narrator II:

Prosimy teraz drugą parę aby opowiedziała nam o swoich odczuciach miłosnych po ukłuciu strzałą Amorka.

Para II: (przypadkowo wybrana)

Wyznają sobie miłość próbując naśladować parę I.

Scenka 6 – w sidłach miłości

Narrator I:

Amor nie śpi
Miłość figli już nie płata

Narrator II:

Agata za Mietkiem już lata
Agata i Mietek wchodzi trzymając się pod ramię.

Narrator I:

Pan Kot do myszy nie wzdycha
I z różą nie chce się żenić
Kot wchodzi zadowolony i dumny. Kręci swoim ogonem.

Narrator II:

Kamil za Agnieszką nie szlocha
I ze złości się nie pieni

Kamil:

Wchodzi chowając chusteczkę do kieszeni i uśmiecha się.
Miłość jest ...

Wszyscy biorący udział w przedstawieniu stają półkolem, biorą się za ręce i patrząc sobie w oczy mówią:

Kiedy człowiek przy człowieku stoi twarzą w twarz
Kiedy oczy patrzą w oczy
To miłości wyraz masz

Następnie śpiewają piosenkę:

Piosenka: „A wszystko to bo Ciebie Kocham” – Ich Troje

Narrator I:

Zaraz, zaraz, a kto się kocha w Ewie

Narrator II:

Tego jeszcze nikt nie wie.

Piosenka: :”A kto się kocha w Ewie” - Czerwone gitary

Bibliografia:

Kot W. Antologia wierszy dla dzieci – *Szedł czarodziej*. Krajowa Agencja Wydawnicza. Rzeszów 1986.

Opracowała: mgr Dorota Mołda – nauczyciel Publicznego Gimnazjum w Małogoszczu